

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 8. Voluntas mala sæpe pro lege, & jure.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

quæ concupiverit, quam carendo: nihil in suis habet viribus, nisi periculi facilitatem. S. Ambrosii. l. 1. de vocat. gent. c. 2.

Ubiq̃ue voluntas est in causa; ubiq̃ue nostrum arbitrium est auctor: quandoquidem diabolus etiam utilis est nobis; si eò, prout oportet; utamur. S. Chrysol. tom. 6. ferm. cur è medio non sit sublatus diabolus.

Quid est malicia? voluntas mala; involuntate mala dilectio mala. Hugo à S. Vict. de iudicio veri & boni.

§. VIII.

Voluntas mala sæpe pro lege, & iure.

Accidit, ut peccarent. Gen. 40. 10. Quid peccarint, non constat; serunt tamen vincula, nulla juris formâ servatâ. Ubi testes? ubi iudex? ubi probatio scelerum? Sed regis voluntas, regis potestas, est. S. Ambr. l. de Joseph. exemplo ceteris esse debent (hi aulici) quibus in regia voluntate spes omnis sit; quibus levis offensa summum sit periculum. Velloso in Judith. 3. Paræn. 3.

Hoc erit ius regis, qui imperaturus est vobis. 1. Reg. 8. 11. Sed quam huius juris forma? *agros vestros, & vineas vestras, & oliveta optima, tollet; & dabit servis suis.* v. 14. Miror, vim aperte factam haustò juris colore adumbratam. Cur ita? Cajetanus, erunt juris: quia Rex ius esse voluit. Idem in Judith Disq. 4. Paræn. 2.

Numerate populum. 2. Reg. 24. 2. Peccasse regem mandato hoc constat 1. Paral. 21. ubi sextus ait, regem à Sathana deceptum, & commotum. Oblitit Joab: *quid sibi Dominus Rex vult?* Abulens. q. 10. vidit Jacobus voluntatem regis esse inclinam ad aliquid agendum, quod erat penitus sine ratione; quòd incitasset eum diabolus. Perisit David: *obtinuit sermo regis.* v. 4. Non occidit Rex bonus viris, non optimis consiliis, non sacris sanctionibus; utpote voluntarius homo. Velloso in Judith. 3. Paræn. 3.

Utere servitio nostro, sicut placuerit tibi. Judith. 3. 6. Voluntas regibus pro lege est. Decernunt Senatores Persici, invenisse se legem, quâ liceret Cambysen facere, quidquid luberet ita Herodotus l. 2. Idem ibidem.

Sic honorabitur, quemcumq̃ voluerit Rex honorare. Esth. 6. 9.

Nabuchodonosor, quos volebat exaltabat; & quos volebat humiliabat. Dan. 5. 19.

Volo, ut protinus des mihi in disco caput Joannis Baptistæ. Marci 6. 25. Hac juris vis est; hæc una ratio ferendæ sententiæ, *Volo.* Cur nullam addit petitionis causam? S. Chrysol. hom. 46. quippe nullam ferri poterat. Velloso antè citatus.

§. IX.

Voluntas propria noxia &c.

Ex Veteri, & Novo.

Vadam, videbo illum, antequam moriar. Gen. 45. 28. Profectus cum magno gaudio, ecce tibi in via ipsa, nescio quò timore percussus, hæret; adeò, ut opus fuerit ab ipso Deo

animari, & urgeri. Gen. 46. 3. Unde tantis timoribus Timuit; quòd Deum prius non consulerit; quòd divinum imperium non expectarit; sed propriam secutus voluntatem, quam suspectam habebat, tradiderit se in viam, ac si ita seculum loquatur: quòd mea me trahit voluntas? juvenis divina semper parvi voluntati; senex audeo parere meæ? *Abiit hoc à me!* hinc ultra non progrediar, nisi progredi à Deo impetretur: præstat filium non videre, quam DEO non obtemperare. Mendoza in 1. Reg. 3. Annot. 2. Sect. 1.

Timuit ergo Elias; & surgens abiit, quocumq̃ue eum ferebat voluntas; & petivit anima sua. &c. 3. Reg. 19. 3. Cur Elias, tam magnanimus, quia regem in faciem corripuerat, nun timet mulierem? Elias hucusq̃ue nutu Dei dirigebatur, à quo ad torrentem Carith missus ad viduam, ad Achab. At modò *abiit, quocumq̃ue eum ferebat voluntas.* Dum Dei mandatò dirigitur, imperturbatus erat; at sequens suam voluntatem, noscens in ea periculum; timet, & mortem optat. Sylveira in Luc. 15. q. 2.

Da mihi portionem substantiæ, quæ me contingit &c. Luc. 15. 12. Est anima sub seipsa, cum propriam sequitur voluntatem, libertate perniciosâ gaudens. Hic est filius ille prodigus, qui portionem paternæ substantiæ, quæ se contingebat, accepit: ingenium scilicet, memoriam, vires corporis, ceteraque similia bonæ naturæ; quibus non ad divinam, sed ad suam uteretur voluntatem; effertq; tanquam sine Deò in hoc sæculo. S. Bernardus ferm. de div. affect. animæ.

Si non lavero te. Joan. 13. 8. Multos decipit regulatio propriæ voluntatis; non solum in malis apertis, sed etiam in manifestissimis bonis. Sim. Cassi. l. 13. c. 5.

Ex Patribus, & alijs.

Si conspexeris adolescentem propriam voluntate in cælum ascendentem; tene ipsum: expedit enim ipsi. Id verò de illo quoq; intellige; qui cum ætate sit senex, mente tamen est junior. S. Ephrem. Paræn. 35. Judicium enim proprium tam sæpe fallit, & fallitur; ut ejus ductui; licet in cælum ferre, & rapere, videatur, tutò fidere nemo possit, aut debeat. Did. Nils. Pol. Cœl. p. 1. l. 7. c. 6.

Voluntas propria crudelis bestia, fera pessima, rapacissima lupa, & leana savissima. S. Bernardus f. 3. in die Paschæ.

Non est dominus crudelis ad illam; non est tyrannus tam impius, & inhumanus; sic urgens servulum, & non parens. Fatigatum magis instigat, subditum premit durius. Idem ferm. de verb. Petri: ecce nos reliquimus omnia.

Minuendi sanguinis duplex est causa? interdum quantitas, interdum qualitas, obest. Hic minus perniciosâ abundantia, quam corruptio. Sanguis animæ meæ voluntas: naturæ siquidem cognatus præ ceteris humoribus sanguis dicitur: & animæ vita in voluntate est. Minuatur ergò prava voluntas, quæ morbi causa est spiritualis. Minuatur, inquam, dum penitus exhauriri, exsiccareq; non potest. Scindatur & aperiat,